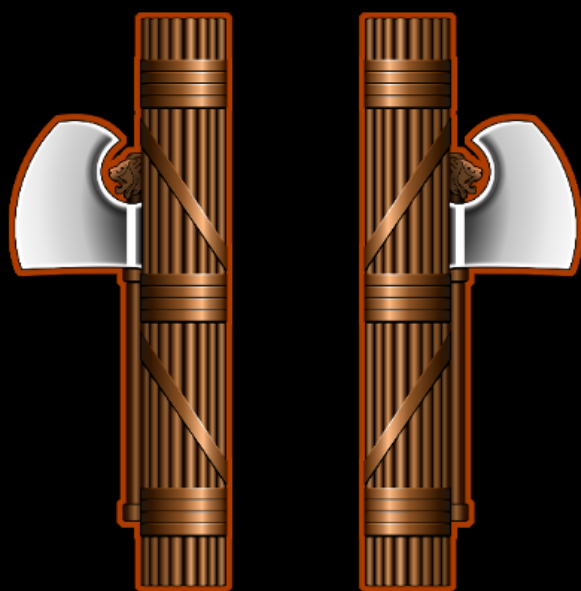

HET VRIJE FASCISME

EN HET GEESTELIJK INDIVIDUALISME
ALS EEN NATUURLIJKE RELIGIE

PROF. DR. J. L. PIERSON JR.

Auteur: J.L. Pierson jr.

Titel: Het vrije fascisme en het geestelijk individualisme als natuurlijke religie

Bewerking: dinghal.com

Versie 1: mei 2017

In deze versie zijn de opmaak en het (verouderde) taalgebruik herzien, waarbij de zinsopbouw van de auteur zoveel mogelijk intact is gelaten.

Eventuele op- of aanmerkingen kunt u richten aan dinghal:
dinghal@protonmail.com

HOOFDSTUK I

FASCISME

Door christelijke en niet-christelijke heren wordt het Fascisme nog steeds gelijkgesteld met dictatuur, dwang, moord, willekeur en oorlog. Daar men niet mag veronderstellen dat allen te kwader trouw zijn, maar weer wèl moet aannemen dat geen van deze heren zich ooit op de hoogte heeft gesteld van het Fascisme, zoals dit zich in verschillende landen manifesteert en zoals het in talloze geschriften beschreven is, lijkt het mij gewenst een korte samenvatting te geven van het Fascisme van staatkundig, economisch en religieus standpunt bezien. Ik behoor tot geen enkele partij en neem deze opvatting dus geheel voor mijn rekening.

Het Fascisme is een onweerstandbare wereldbeweging, die niet door goed- of afkeuring van individuen of groepen of staten gestuit kan worden. Het is een specifiek mannelijke hernieuwing van de oude beproefde culturele en morele waarden. Het kan vele facetten hebben, omdat het volkskarakter in de landen waar het zich manifesteert, van nature verschilt. Het kan schijnbaar hard en radicaal zijn. Het is nooit gemeen, laf, schijnheilig of insinuerend. Het zal eens opvoeren tot de éniige internationale gemeenschap, dié van de sterk nationaal voelende volkeren.

- a) Staatkundig staat het voor autoriteit,
- b) Economisch staat het voor economische ordening,
- c) Religieus staat het voor godsdienstvrijheid.

Ad a):

Autoriteit berust op de volgende verantwoordelijkheidsconceptie :

De Koning , als staatshoofd, is alléén verantwoording schuldig aan God.

Hij is bijgestaan door de Raad van Ministers, met de Minister-President als Hoofd van de Regering, en de Raad van State. Hij is door de Grondwet gebonden.

De Raad van Ministers is alléén verantwoording schuldig aan de Koning. Hij is bijgestaan door de Nationaal-Economische Raad en de Raad der Prefecten.

De Prefect is alléén verantwoording schuldig aan de Minister-President.

Hij is bijgestaan door de Provinciaal Economische-Raad en de Raad van Burgemeesters.

De Burgemeester is alléén verantwoording schuldig aan de Prefect.

Hij is bijgestaan door een Gemeenteraad.

Ad b):

Economische ordening berust op een corporatieve staat, voorlopig zonder corporaties. Zij beoogt een minimum van staatsbemoeienis en een maximum van vrijheid. Elke provincie zal een Provinciaal Economische Raad instellen, bestaande uit vertegenwoordigers van alle economische krachten, werkgevers zowel als werknemers, met de Prefect als voorzitter. Een Provinciaal Hof van Arbitrage beslist over arbeidsgeschillen.

De Nationaal Economische Raad, uit de Provinciaal Economische Raden samengesteld, zal de Minister-President tot voorzitter hebben. Zij zal de bevoegdheid hebben corporaties ad hoc in te stellen, wanneer dit noodzakelijk mocht blijken.

Een Nationaal Hof van Arbitrage beslecht in hoogste instantie de provinciale geschillen die niet door het Provinciale Hof beslist konden worden. Zijn uitspraken zijn bindend.

In ons land zou een Programma van Noodzaak, mogelijk gemaakt door grondwetsherziening, in chronologische volgorde uit de volgende punten bestaan:

- 1) Ontbinding van alle partijen.
- 2) Verwijdering van alle afbrekende rode elementen uit overheids- en onderwijsposten.
- 3) Geleidelijke invoering van de corporatieve staat, voorlopig zonder corporaties. Dat is: instelling van de Provinciaal Economische Raden en van de Nationaal Economische Raad; wijziging van de kieswet, centralisatie van de politiecorpsen en instelling van een arbeidsleger, en arbeidsdienst voor de werklozen van alle standen.
- 4) Strenge persconträge, met strenge sancties, wat gezonde opbouwende kritiek niet mag uitsluiten.
- 5) Handhaving van de Rijkseenheid, door een Koloniale Entente.
- 6) Instelling van een speciale rechtbank tot bescherming van de Overheid.
- 7) Vrij handelsverkeer met alle buurstaten, met als ideaal algehele vrijhandel. Allen die aan de Regering deelnemen of in overheidscolleges zitting hebben, zomede alle civiele en militaire ambtenaren, moeten vrije lieden zijn, d.i. niet gebonden aan Kerk, Onderneming of Geheim genootschap, en uitsluitend van hun staatssalaris leven.

Ad c:

Godsdienstvrijheid berust op de Fascistische opvatting dat ieder op zijn eigen manier zalig moet worden. Een

fascistische staat behoort volkomen geloofsvrijheid te waarborgen, mits de Kerk zich niet met de staatszaken bemoeit. Een bepaalde staatsgodsdienst zal er dus niet kunnen zijn, daar dit op voorkeur zou duiden. Aangezien er geen partijen zijn, is kerkse collectieve invloed praktisch uitgesloten.

* * *

De aanvallen op “Het Fascisme” treffen voorlopig uitsluitend de dragers van het systeem en hunne uitingen, niet het systeem zelf. Waar zij het systeem treffen zijn zij vaag door het niet definiëren van begrippen als vrijheid of Leider, of zij zijn onwaar door onvoldoende kennis van zaken. Zo hoort men bijvoorbeeld over het “onvrije fascisme” spreken en de “slaafse gehoorzaamheid aan de Leider”, zonder enige verklaring of definitie. Vrijheid is zelfbeperking tot de grens van zelfrespect. Een vrij man is een man die de remmen weet aan te zetten. Kan men zich politiek of sociaal niet remmen, dan moet men niet verwonderd zijn dat de Staat dit voor ons doet. Een vrij man blijft steeds vrij, in welke z.g. “dwangstaat” hij dan ook mag leven. Het veelbestreden “Leider-principe” vinden we in alle partijen en godsdiensten terug. Zonder dit principe is geen partij of godsdienst mogelijk, omdat sterk afwijkende meningen de kiem van verdeling en afscheiding in zich dragen. Het cement dat leden van partijen, sociale, politieke of religieuze bewegingen bindt, is het geloof in, en het aanvaarden van bepaalde beginselen, die gebundeld, in een Leider belichaamd zijn. Het woord van de woordvoerder van een partij, zou niet de minste waarde hebben, wanneer niet alle leden deze woordvoerder gehoorzaamden! Het zo verwerpelijk geachte prevaleren van de gehoorzaamheid aan de Leider, vinden wij dus in kleine en grote

verenigingen, huisgezin, politieke, sociale en religieuze bewegingen terug. Het onderscheid tussen fascisten en anderen is, dat die anderen dit punt verzwijgen. Ontkennen kan men het echter niet.

Het enig belangrijke is de houding van de Leider tegenover de wettige Regering. Wanneer een Leider verklaart een legale weg te willen bewandelen, dan gaat de interne discipline niemand aan en dan is deze voor de Regering ook van geen belang.

In het leger gehoorzaamt een soldaat, zonder bedenken, het bevel van zijn superieur. Geen mens denkt hierbij aan het prevaleren van de gehoorzaamheid aan die superieur boven de gehoorzaamheid aan de Regering! Men zal andere argumenten moeten zoeken om het enig werkelijk vrije stelsel, voor onvrij te verklaren.

HOOFDSTUK II

EEN NATUURLIJKE RELIGIE

Het is onredelijk dat wij ons zouden binden door de griekse redactie van een vermeende openbaring van God aan de Joden, enige eeuwen na deze openbaring opgetekend; of ook door de sanskriet of Chinese redacties van de predikingen van Buddha voor de Indiërs, of de Arabische redactie van Mohammeds Leer voor de Arabieren.

De morele richtsnoeren voor individuen en groepen van individuen, voor heersers en onderdanen, o.a. door Confucius vastgelegd, vindt men in de meeste grote godsdiensten terug: eerbied, gehoorzaamheid, zelfrespect, eergevoel, rechtvaardigheid, deugd, ridderlijkheid, normaal zedelijk leven, soberheid, trouw, eerlijkheid. Dat deze zaken goed en hun tegendeel niet-goed zijn, is niet te bewijzen en behoeft niet bewezen te worden, omdat ze universeel als waar aanvoeld worden. Het is onnodig en ongewenst hier dikke boeken over te schrijven.

In het Heelal gaat niets verloren. Het begrip dood moeten wij vervangen door verandering of vervorming. Wij geloven niet in een scherpe scheiding van geest en stof, maar aan een soort geest-stof, ongescheiden onderscheiden. Bij de zogenaamde dood verandert deze in, iets anders, binnen het oneindig kader van het Heelal.

Feitelijk hebben wij aan ons zonnestelsel genoeg. Wij en alle andere planeten hangen geheel van de zon af. Geen leven zonder zon. In de allereerste plaats moet dus onze dankbaarheid naar haar uitgaan, die ons in staat stelt te leven en te denken! Zonder de zon, zouden wij ook nooit tot een godsbegrip kunnen komen. Dit godsbegrip gaat ver

boven en buiten de zon uit, hoewel wij het onmiddellijk aan haar te danken hebben.

Het is onredelijk de kleinste van alle planeten van één van de honderdduizenden zonnestelsels, als zó belangrijk aan te nemen, dat buiten die planeet geen leven meer mogelijk zou zijn; of ook dat na enige miljoenen jaren aards bestaan, God zich plotseling aan enige kleine volkeren zou openbaren met uitsluiting van alle andere.

Dat miljoenen een Leer volgen is geen bewijs voor haar waarheid. In volgen is steeds een element van denkluheid en aannemen op gezag. Dat een Leer duizenden jaren bestaat is geen bewijs voor haar waarheid. Dit hangt af van de discipline, het kader en de eredienst.

Ons bezwaar tegen alle bestaande grote religies is het vasthouden aan een bepaalde tekst, de politieke invloed van de godsdienaren, en het bedenkelijke geloof aan wonderen!

Iedere wereldburger van honderd jaar geleden zou in de moderne technische resultaten, wonderen zien, die hem aan hogere machten zouden doen geloven. Het toegeven aan de wil van de massa tot wonderen, schaadt de waardigheid van de Stichter, en verkleint de waarde van zijn Leer. Er zijn genoeg wonderen in en om ons, die ons tot geloven dwingen, omdat wij ze nog niet kunnen verklaren. Wij kennen een geest alléén aan zijn manifestatie.

Zo kennen wij God alléén aan onszelf, anderen en de natuur. Ons past eerbied voor deze manifestaties. Eerbied voor onszelf is zelfrespect.

Eerbied voor anderen is liefde, verdraagzaamheid en opbouwende kritiek.

Eerbied voor de Natuur is het waarderen en bewonderen van de hemellichamen, al wat leeft, groeit en bloeit en van alle voortbrengselen.

Deze religio is eeuwig en overal te belijden. Zij behoeft geen commentaar, uitleggers of speciale gebouwen.

Bepaalde afzonderlijke opvattingen, dus sektevorming is uitgesloten, omdat zij niet op een of anderen tekst berust. Voor zover een geest tegenwoordig is in zijn manifestatie, is God in al zijn scheppingen tegenwoordig, terwijl allen en alles tezamen weer het Godsidee vormen.

Speciale professoren in de, “Godgeleerdheid” kunnen er niet zijn, aangezien deze dan alle wetenschappen zouden moeten beheersen.

De beoefenaren van alle wetenschappen tezamen zouden nog maar een klein deel bestrijken van het enorme gebied van een hoogleeraar in de godgeleerdheid. Onze religio kent deze grenzeloze aanmatiging niet.

Al zou de halve wereld deze natuurlijke religio belijden, dan nog zou de invloed op het sociale en politieke leven nihil zijn, door de onmogelijkheid zich te beroepen op Gods Woord, het ontbreken van: een Middelaar tussen God en de mensen, een Opperste Vertegenwoordiger van het goddelijk gezag onder de mensen, een priesterkaste, en alle kerkelijke eigendom.

Een natuurlijke religio is sociaal en politiek volkomen machteloos door een tot het uiterste doorgevoerd geestelijk individualisme en door het ontbreken van alle dwang, beloning of straf.

Zij accepteert de heilige boeken van alle volkeren als waardevolle literaire schatten, erkent dat de morele waarde van het éne, hoger dan die van de anderen kan zijn, maar ontkent dat één van allen aanspraak zou kunnen maken op de openbaring van God.

Deze vinden wij uitsluitend in en om ons, ieder op zijn eigen wijze.